

عنوان مقاله:

نگاهی به سیاست گذاری آموزشی آموزش و پرورش در بهبود کیفیت آموزشی مدارس

محل انتشار:

بیست و دومین کنفرانس ملی روانشناسی، علوم تربیتی و اجتماعی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

عبدالحکیم بلوچھی - آموزگار دبستان شهیدصدوقی مومان

عبداله بلوچی - آموزگار دبستان ۱۲ فروردین بیسمنت

خلاصه مقاله:

در عصر حاضر آموزش و پرورش و به طور کلی تحصیل بخش مهمی از زندگی افراد را تشکیل میدهد و کمیت و کیفیت اینتحصیل نیز نقش مهمی در آیندهی دانش آموزان ایفاء میکند (شیخ ۵۵ دانش السالمی و امیدوار، ۵۹۶۹). پیشرفت تحصیلیدانش آموزان و عوامل مرتبط با آن همواره از اولویت های آموزش و پرورش و از مسائل مورد توجه مدیران است. یکی از عواملکلیدی موثر در موفقیت دانش آموزان، مفهوم اشتیاق تحصیلی است (والکر، ۲۰۱۴) عرصه تعلیم و تربیت از مهمترینزیرساخت های تعالی همه جانبه کشور و ابزار جدی برای ارتقای سرمایه انسانی شایسته کشور در عرصه های مختلف است.تحقق آرمان های متعالی انقلاب اسلامی ایران مانند احیای تمدن عظیم اسلامی، حضور سازنده، فعال و پیشرو در میان ملتها و کسب آمادگی برای برقراری عدالت و معنویت در جهان در گرو تربیت انسان های عالم،متقی و آزاده و اخلاقی است. تعلیمو تربیتی که تحقق بخش حیات طبیعه، جامعه عدل جهانی و تمدن اسلامی ایرانی باشد در پرتو چنین سرمایه انسانی متعالیاست که جامعه بشری آمادگی تحقق حکومت جهانی انسان کامل را یافته و در سایه چنین حکومتی ظرفیت و استعدادهایبیشتر به شکوفایی و کمال خواهد رسید تحقق این هدف نیازمند ترسیم نقشه راهی است که در آن نحوه طی مسیر، منابع وامکانات لازم، تقسیم کار در سطح ملی و الزامات در این مسیر به صورت شفاف و دقیق و با هدف کیفیت بخشی مناسبمشخص شده باشد. آموزش و پرورش از مهمترین نهادهای اجتماعی می باشد در واقع، کیفیت فعالیت سایر نهادهایاجتماعی تا اندازه زیادی به چگونگی عملکرد آموزش و پرورش بستگی دارد. کیفیت در حال حاضر یکی از محورهای اصلیهمه مباحث آموزشی است و ارتقای آن مهمترین وظیفه وزارت آموزش و پرورش است. از این رو در این مقاله سعی بر آن شدهاست تا سیاست گذاری های پژوهشی آموزش و پرورش مورد بررسی قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

آموزش و پرورش، تحقیق، سیاست گذاری، مدرسه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1979222>

